మాగాడు

- అత్తలూరి విజయలక్ష్మి

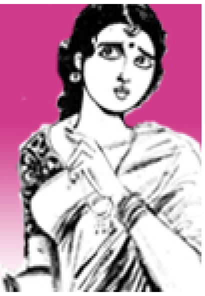

(గత సంచిక తరువాయి)

మూడో భాగం

తేజ కూర్చున్న చోటి నుంచి గబుక్కున లేచి కిటికీ దగ్గరకు పరుగులాంటి నడకతో వెళ్ళి పరదాలు తొలగించాడు. కిటికీ అద్దాల వెనుక విశాలమైన ఆకాశం కెరటాలతో త్రుళ్ళి పడుతున్న సముద్రంలా ఉంది. సూర్యుడు పశ్చిమం వైపు నింపాదిగా బయలుదేరాడు. లేత పసుపురంగు, నారింజరంగు కిరణాలు, మెత్తటి కుంచెతో ఆకాశం గడపకి పెయింట్ వేస్తున్నట్టు ఉన్నాయి. అలలు, అలలుగా వీస్తోంది గాలి.

అతని చూపులు ఏదో అన్వేషిస్తున్నట్టు రోడ్డు మీదకి జారాయి.

డివైడర్కి రెండు వైపులా ఉన్న పొడుగాటి రోడ్డు మీద ఒకదాన్నొకటి ఓవర్ టేక్ చేస్తూ సాగిపోతున్నాయి వాహనాలు. మధ్యలో డివైడర్ మీద అందంగా పెరిగిన రంగు,రంగు పూల చెట్లు పాదచారులకి వింజామరలు వీస్తున్నట్టు గాలికి అటూ, ఇటూ ఊగుతున్నాయి.

ఆ సౌందర్యాన్ని ఆస్వాదించే స్థితిలో లేదు తేజ మనసు. సూర్య జ్ఞాపకాలు అనే అలలు అతని మనసంతా నిండి అలజడిగా మారింది మనసు. అతని చేతిలో ఉన్న పరదా నెమ్మదిగా జారిపోయింది. నిస్తేజంగా గోడకి ఆనుకుని గుండెలలోంచి తన్నుకువస్తున్న బాధతో " సూర్యా ! " అని గొణిగాడు.

" నువ్వింకా మారలేదా తేజా? ఇంకా అదే చట్రంలో బతుకుతున్నావా ?" సూర్య స్వరం చెవిలో వినిపించింది.

తేజ ఉలిక్కిపడ్డాడు. " సూర్యా " గట్టిగా పిలిచాను అనుకున్నాడు. కానీ శబ్దం గొంతు పెగిలి బయటకు రాలేదు. " ఎక్కడ ఉన్నావు సూర్యా ?" గొణుక్కున్నాడు.

సూర్య నవ్వు తెరలు, తెరలుగా నేల రాలుతున్న పున్నాగ పూలు విరజిమ్ముతున్న పరిమళంలా మెల్ల, మెల్లగా సోకింది. తేజ చూపులు గోడలని చీల్చుకుని సూర్యని అన్వేషిస్తున్నట్టు కదిలాయి.

“అలా చూస్తున్నావేం తేజా? ఆరోజు నీకేం చెప్పాను? నిన్ను లోకం గుర్తించాలి అంటే నువ్వు ఆలోకానికి దగ్గరగా వెళ్ళాలి అని చెప్పాను కదా! లోకం అంటే నీకు తెలియనిది కాదు..నిన్ను అభిమానించే ప్రజలు. వాళ్ళ మధ్యే నువ్వు ఉండాలి..వాళ్ళతో కలిసి నువ్వు నడవాలి.. నువ్వు ప్రజల దగ్గరకు వెళ్ళడానికి ఈ ఆధునిక కాలం నీకెన్నో సులువైన మార్గాలను తెరిచింది.. దాన్నే సోషల్ మీడియా అంటారు. నీలో ఉన్న ప్రతిభ కేవలం ప్రదర్శన కోసమే కాదు. నీకు అన్నం పెట్టిన ప్రతిభ, నీకీ సౌకర్యాలు సమకూర్చిన ప్రతిభ లాకర్ లో పెట్టి దాచుకునేది అసలే కాదు. ఇంకా ఎంతకాలం ఇలా ముడుచుకుని బతుకుతావు! ఎదగాలి.. నువ్వు ఇంకా, ఇంకా ఎదగాలి. అంతర్జాతీయ స్థాయిలో నీకు గుర్తింపు రావాలంటే నువ్వు నీ చుట్టూ గీసుకున్న గిరి దాటాలి. తేజా! ఇది పోటీ ప్రపంచం. నిత్యం జరిగే పరుగుపందాల్లో జయం మనదే కావాలి అనుకుంటూ పాల్గొనే అనేకమంది ఆటగాళ్ల యుక్తులు ఏమిటో తెలుసా? ఆ పరుగు పందెం వీక్షిస్తున్న ప్రతి ప్రేక్షకుడి దృష్టి తన మీద పడేలా చేసుకునే చాతుర్యం. దాన్నే సెల్ఫ్ పబ్లిసిటీ అంటారు. ఈ సెల్ఫ్ పబ్లిసిటీ ప్రవాహంలో నువ్వు ప్రవాహపు ఒరవడి చూసి బెదిరిపోయో, ఒదిగి పోయో వెనక్కి మరలడం కానీ, నిలుచున్న చోటే ఆగిపోవడం కానీ చేయకు. ప్రవాహానికి ఎదురీదు, నీ పోటీ దారులను దాటి ముందుకు, మరింత ముందుకు వెళ్ళు. కమాన్ మూవ్.”

శంఖం నుంచి వచ్చే సముద్రపు హోరులా అదో రకమైన నాదం హృదయాన్ని తాకుతొంటే మంత్రించినట్టు నిలబడిపోయాడు తేజ.

సూర్య మాటలు ఎప్పుడూ తేజకీ ఒక నాదంలాగే వినిపిస్తాయి. ఆ నాదంలో వేణువూ ఉంటుంది.. వీణా ఉంటుంది. ఆ మాటలే నేలరాలిన తేజ కళా హృదయాన్ని మమతల పందిరి వేసి నిలబెట్టాయి. ఇప్పుడూ అలాగే వినిపిస్తున్నాయి.. గోడలను, కిటికీ తలుపులను, ద్వారాబంధాన్ని పెళ్లగిస్తూ అలలు అలలుగా అతని స్వరం ప్రతి ధ్వనిస్తూ ఉంది. కంపిస్తున్న పెదాలు కదిపి “ సూర్యా!” అన్నాడు.

ఓ చేప పిల్ల నీళ్ళ పైకి ఎగిరి తిరిగి నీటి అడుగుకు వెళ్ళినప్పుడు వినిపించే ఒక ధ్వని వచ్చింది తన వీపుని స్పృశిస్తున్న పల్చటి నైలాన్ తెరల చాటు నుంచి.

“ తేజా! నీ వ్యక్తిగత విషయాలు దాచుకుని ఏం చేస్తావు? నీ పుట్టుకకు కానీ, నీ పరిస్థితికి కానీ నువ్వు బాధ్యుడివి కావు. నీ ప్రమేయం లేకుండా జరిగిన సంఘటనలు నువ్వు గర్వంగా చెప్పుకో. ఇందులో సిగ్గు పడడానికి , దాచడానికి ఏమి లేదు. నీ పట్ల నీ అభిమానుల్లో మరింత అభిమానం ఇనుమడిస్తుంది. “

కాదు – కాదు “ గట్టిగా అరిచాడు తేజ. “ నా మీద సానుభూతి ఏర్పడుతుంది. నన్ను చూడగానే వాళ్ళ కళ్ళల్లో కనిపించే జాలి నేను భరించలేను. “

" నీలోని ఆత్మన్యూనత అలా అనిపిస్తోంది. నీ మీద జాలికన్నా గౌరవం పెరుగుతుంది. పెనుగాలికి కూలిపోయిన వృక్షం ని చూసి జాలి పడరు.. అయ్యో నీడ నిచ్చే ఒక మహా వృక్షాన్ని కాపాడుకోలేకపోయామే అని బాధపడతారు. అది మనిషి స్వభావం. నువ్వు వేసే చిత్రాల్లో నెగటివ్ shades ఉన్నట్టే మనుషుల్లో కూడా కొన్ని నెగటివ్ మరికొన్ని పాజిటివ్ shades ఉంటాయి. నువ్వు పాజిటివ్ తీసుకుంటే నీకు ఈ మనోవ్యధ ఉండదు. నీ ఆనందాలు, నీ ఉన్నతి, నీ విజయాలే కాదు నీ దుఃఖాలు కూడా పంచుకోడానికి నీ అభిమానులు సిద్ధంగా ఉంటారు తేజా! నువ్వు సామాన్యుడివి కావు.. సెలెబ్రిటివి. నువ్వు ఒంటరి వాడివి కావు.. లక్షలమంది నీతో కలిసి నడవడానికి ఎదురుచూస్తూ ఉంటారు. కమాన్ తేజా ! ఛీర్ అప్ "

" నో సూర్యా! నా వల్ల కాదు. ఈ హోదా, ఈ కీర్తి, అనే ఈ ముసుగు తీయలేను. ఈ కుహనా మర్యాదలు, ఈ ఆడంబరాలు, ఈనాగరిక సమాజం నుంచి మళ్ళీ వెనక్కి వెళ్లలేను. నాకు ఆ జీవితం తలచుకోడానికే భయం.. ప్రజలకి చెప్పాలంటే ఇంకా భయం " నిలబడలేనట్టు నిస్సత్తువగా గబుక్కున కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

"తేజా!" వాత్సల్యామృతం కురిపిస్తూ ఒక పిలుపు.. వీపు మీద పూరేకులు రాలినట్టు మృదువైన స్పర్శ. చివ్వున వెనక్కి తిరిగాడు. కుర్చీ మీద వేసిన వెల్వెట్ కవర్ జారి వీపు మీద పడింది. " నువ్వు పిరికివాడివి కావు కదూ!"

"సూర్యా! " బాధగా పిలిచాడు. "నీ అస్తమయం నన్ను పిరికివాడిని చేసింది.. నా జీవితాన్ని నిలబెట్టిన నాలుగు స్తంభాల్లో ఒకటైన నువ్వు నన్ను ఒంటరిగా వదిలి అలా ఎలా అదృశ్యం అయావు? అందని ఆకాశం కోసం ఆరాటపడి ఎగరలేని ఎత్తుకు ఎగరాలని ప్రయత్నించి రెక్కలు తెగి నేలరాలిన పక్షిని... నీ రెక్కలు నాకు అమర్చి నువ్వెక్కడికి ఎగిరివెళ్లిపోయావు సూర్యా! నువ్వే ఉండి ఉంటే ఈ అనామకుడి జీవితం మరోలా ఉండేది కాదా!? అలసిపోయాను సూర్యా ! వంటరీగా మైళ్లకు, మైళ్ళు నడిచి అలసిపోయాను."

"లేదు నువ్వు ఒంటరీవి కావు.. నా మాట నమ్ము మరో కాంతివంతమైన భవిష్యత్తు నీ కోసం వేచి ఉంది. "

" ఎలా కాదు అనుకోను చెప్పు? నన్ను ఆదరించిన సింహాచలం, నన్ను మనిషిని చేసిన చంద్రకాంత్ గారు, నాలుగు రోడ్ల కూడలిలో నిలబడిన నాకు చేయి అందించి తోడుగా నడిచిన శివ, నాలో అణగారిన ప్రతిభను నీ మాటలతో ప్రోత్సాహంతో ప్రపంచానికి పరిచయం చేసిన నువ్వు, నా చిత్రాలకు ఆలంబన, స్ఫూర్తి అయిన ఆమె.. ఆమె .. నన్ను " తేజ స్వరం వణికింది.

"నిన్న చరిత్ర , రేపు ఉత్కంఠ, నేడు ఒక వరం .. ఇది జీవితం"

“సూర్యా ! సూర్యా !” రెండు చేతుల్లో మొహం దాచుకుని అస్థిమితంగా కదిలాడు. తల పగిలిపోతున్నట్టుగా ఉంది. కణతలు నొక్కుకున్నాడు.

ఫోన్ మోగింది. టీ పాయ్ మీద ఉన్న మొబైలు చూశాడు. ట్రూ కాలర్లో చూపిస్తోంది ‘ మేఘ కాలింగ్ .’ తీయనా, వద్దా మీమాంసతో కొన్ని క్షణాలు ఫోన్ మీద పడుతున్న వెలుగు చూస్తూ ఉండిపోయాడు. “లిఫ్ట్ తేజా! ఆన్సర్ ! కమాన్ “ సూర్య స్వరం స్ఫూర్తినిస్తూ నాలుగు గోడల మధ్య నుంచి ధ్వనిస్తోంది. తేజ మనసులో ముసురుకుంటున్న దుఃఖపు మబ్బులు క్రమంగా చెదిరిపోసాగాయి..

వణుకుతున్న కుడిచేయి చాచి ఫోన్ అందుకున్నాడు. ఎన్నో సందేహాలు, మరేదో ఉద్వేగం నిలువెల్లా పాకింది. అవును ప్రజలకి దగ్గరగా వెళ్ళాలి.. ఆత్మీయంగా వెళ్ళాలి. ఇంతకాలం తెరవెనుక దాచిన మాగాడి పాత్ర రంగస్థలం మీదకు వచ్చే తరుణం ఆసన్నమైంది. పాత్రను సన్నద్ధం చేయాలి.

గొంతు పెగల్చుకుని “ హ.. హలో “ అన్నాడు.

“సర్ ! నేను మేఘ ఎస్ చానెల్ నుంచి.. మా యూనిట్ తో ఒకసారి మీ ఇంటికి వచ్చి మీ పెయింటింగ్స్ అన్నీ వీడియో తీసుకోవాలనుకుంటున్నాము. మీకు ఎప్పుడు convenient గా ఉంటే అప్పుడే వస్తాం. మాకు టైమ్ ఇస్తారా ప్లీజ్.”

గట్టిగా శ్వాస తీసుకున్నాడు. “ కమాన్ తేజా!” భుజం తడుతూ ప్రోత్సాహిస్తున్న సూర్య.. అప్రయత్నంగా అన్నాడు “రేపు రండి “.

“థాంక్ యు సర్! ఏ టైమ్ కి రమ్మంటారు?” ఆమె స్వరంలో అంతులేని ఆనందం.

“మీ ఇష్టం. నేను ఇంట్లోనే ఉంటాను. ఎప్పుడైనా రావచ్చు.”

“Ohh నైస్ సర్! thanks a lot. వచ్చే ముందు కాల్ చేస్తాను “ ఫోన్ డిస్ కనెక్ట్ చేసింది మేఘ.

“శభాష్ తేజా ! “ సూర్య వీపు నిమిరి అదృశ్యం అయాడు.

తేజకి తన మనసులో ఉన్న బరువంతా సూర్య చిటికెన వ్రేలితో తుడిచినట్టు, తేలిగ్గా అనిపించింది. సూర్య. ఆపద్బాంధవుడు. ఆనాడు పక్కనే కూర్చుని భుజం తట్టి ప్రోత్సహిస్తే, ఇప్పుడు తన మనసులో నైరాశ్యం, వైరాగ్యం ఆవరించిన ప్రతి సారీ ఎక్కడి నుంచో వచ్చి అణువణువూ తట్టి ముందుకు నడిపిస్తూనే ఉన్నాడు.

“ఎక్కడ ఉన్నావు సూర్యా? ఇలా ఎండమావిలా కనిపిస్తూ అదృశ్యం అవకపోతే నాదగ్గరే ఉండచ్చుగా! “ వేదనగా అనుకున్నాడు.

మనసు, శరీరం కూడా అలసినట్టు అనిపించింది. కూర్చున్న దగ్గర నుంచి లేచి నెమ్మదిగా నడుస్తూ హాల్లోకి నడిచాడు. గోడల నిండా ఎన్నో పెయింటింగ్స్. హృదయం అనే కాన్వాస్ మీద అనుభవాల కుంచెలతో చిత్రించిన సజీవ చిత్రాలు. ఒక్కో చిత్రానికి ఒక్కో కథ. వాటిని చూస్తూ పైన ఉన్న తన గదిలోకి వెళుతూ మెట్ల మీద ఆగాడు. మెట్టు, మెట్టుకీ ఉన్న బొమ్మలన్నీ అకస్మాత్తుగా సాలభంజికలుగా మారిపోయి కథలు వినిపించడానికి ఆయత్తం అవుతున్నట్టు అనిపించింది. ‘నా కథ నాకే చెబుతారా!’ నవ్వుకున్నాడు. వేగంగా తన గదిలోకి వెళ్లీ మంచం మీద తలగడని ఆనుకుని కూర్చుని రెప్పలు మూసుకోబోతూ ఉండగా ఎదురుగా ఉన్న గోడ మీద నిలువెత్తు పెయింటింగ్ మీద మంత్రించినట్టు ఆగిపోయాయి చూపులు.

చీకటిగా ఉన్న గర్భగుడి, పొడుగాటి కుందుల్లో రెండు వైపులా వెలుగుతున్న దీపాలు.. ఆ దీపపు వెలుగు పడిన ఆ దేవత కళ్ళు మెరిసిపోతున్నాయి. ఆ కళ్ళల్లో కరుణ వెల్లువయి ప్రవహిస్తున్నది. ఆమె పాదాల మీద గులాబీలు హృదయం ఆకారంలో పేర్చి ఉన్నాయి. ఎరుపు, పచ్చ, తెలుపు రంగుల గులాబీలు, ఎప్పటికీ వాడని గులాబీలు, అప్పుడే విచ్చుకుని మంచు బిందువుల్లో స్నానించినట్టు ఉన్న గులాబీలు, స్నేహపరిమళాలు వెదజల్లుతున్న గులాబీలు. ఆమెకి ఇష్టమైన గులాబీలు ఆమె పాదాలను కడుగుతూ ఎన్నో ఏళ్లుగా తాజాగా..

ఆ రూపం, ఆ నవ్వు, ఆ నడక, ఆ మాట భావోద్వేగంలో తనని ముంచెత్తిన రోజు ధమనుల్లో, సిరల్లో ప్రవహిస్తున్న ప్రతి రక్తపు బొట్టులో ఆరాధన అనే కుంచె ముంచి వేసిన రంగులు. అందుకేనేమో ఇన్నేళ్ళు అయినా ఇంకా పరిమళిస్తూనే ఉన్నాయి.

వెలుగుతున్న ఆగరువత్తుల ధూపం వలయాలు, వలయాలుగా తిరుగుతూ నిత్యం ఆమెని అర్చిస్తూనే ఉంది. గర్భగుడి గడప మీద మోకరిల్లి ఉన్న భక్తుడు తను. కైమోడిచిన ఆ చేతుల మీద అర్పణ అనే అక్షరాలు బంగారు రంగులో మెరిసిపోతున్నాయి. ‘నన్ను నేను నీ పాదాల ముందు ఆత్మార్పణ చేసుకున్నా కరుణించని కఠినత్వం దేవతామూర్తివి అయిన నీకేలా వచ్చింది?’ ఎన్నో సార్లు వేసిన ప్రశ్న మరోసారి వేశాడు.

ఆ చిత్రం చూసిన ప్రతి క్షణం ఎన్నో ప్రశ్నలు.. సమాధానం లేని ప్రశ్నలు. హృదయాన్ని శస్త్రాల్లా తూట్లు పొడుస్తూనే ఉంటాయి. కానీ ఏనాడూ ఆ చిత్రం సమాధానం చెప్పలేదు. నిజంగా ఈ చిత్రం మాట్లాడితే! ఔను మాట్లాడితే! ఎంత

బాగుంటుంది! ఎన్నో ప్రశ్నలు వేయచ్చు. కొన్ని సంవత్సరాలుగా సమాధానం దొరక్కుండా హృదయంలోని నాలుగు అరల్లో గందరగోళంగా తిరుగుతున్న ఎన్నో సందేహాలు తీరిపోతాయి. ఎంత ఆశ తేజా! నవ్వుకున్నాడు వేదాంతిలా.

అప్రయత్నంగా అతని రెండు కళ్ల నుంచి రెండు నీటి బొట్లు తలగడ మీదకి జారాయి.

ఎన్ని ప్రయాణాలు! ఎన్ని పరిచయాలు! ఎన్ని బంధాలు! ఎన్ని గాయాలు! అయిపోయింది. ఇంక ఈ జీవితం ముగిసిపోయే సమయం వచ్చింది. ఈ మాట అంటే “నీ మొహం ! అప్పుడే ముగిసిపోవడం ఏంటి? నీకింకా సుధీర్ఘమైన జీవితం ఉంది..సాధించాల్సిన విజయాలు చాలా ఉన్నాయి.. don’t be pessimistic” అని మందలిస్తాడు సూర్య. నిజంగా ఇంకా నాకు భవిష్యత్తు ఉందా! నిన్న చరిత్ర.. రేపు ఉత్కంఠ.. నేడు వరం సూర్య మాటలు చెవుల్లో ప్రతిధ్వనించాయి. రేపు అనేది ఉందా ఎలా ఉంటుంది అనుకోడమే ఉత్కంఠనా? రేపు గురించి ఎందుకింత తపన? ఎందుకీ ఉబలాటం? ఏరోజు కా రోజు ఈ రోజు నీవిచ్చిన ఈ జీవితం బాగుంది.. రేపు కూడా ఇలాగే ఉండనీ అని ప్రార్ధించమనేవాడు శివ. ఎవరి ఫిలాసఫీ కరెక్ట్ ?

తేజకీ ముందురోజు ఆర్ట్ గ్యాలరీలో జరిగిన విషయాలు, ఆకిమ్ అనే కుర్రవాడు తన చిత్రాల పట్ల కనపరిచిన ఆసక్తి, తనతో సెల్ఫీ తీసుకున్న అభిమానులు, హడావుడిగా పరిగెత్తుకు వచ్చి ప్లీజ్ సర్ ఒక్క బైట్ అంటూ వెంటపడిన మేఘ, మీ అపాయింట్మెంట్ కావాలి.. మీతో పర్సనల్ గా మాట్లాడాలి అని అడిగిన అమ్మాయి గుర్తుకు వచ్చారు. ఎన్నో సార్లు ఇలాంటి ఎగ్జిబిషన్స్ జరిగాయి. కానీ నిన్నటి రోజున కలిగిన అనుభవం తమాషాగా అనిపిస్తోంది. కానీ, నిన్న కొందరి మాటల్లో ఏదో తెలియని ఆత్మీయత ఒక మలయసమీరంలా చల్లగా తాకింది.

ముఖ్యంగా తన చుట్టూ, చుట్టూ తిరిగి మీతో పర్సనల్ గా మాట్లాడాలి. అపాయింట్మెంట్ ఇస్తారా అని అడిగిన ఆహ్లాద గుర్తుకు రాగానే ఏదో వైబ్రేషన్. ఆ అమ్మాయి పేరు ఆహ్లాద.. పేరు కొత్తగా, ఆకర్షణీయంగా ఉంది. ఆమె నవ్వు చాలా దగ్గరగా, ఆత్మీయంగా గుండెని స్పృశించింది. ఆ చూపుల్లో ఏదో తెలియని సాన్నిహిత్యం, ఆ అమ్మాయి దగ్గరగా వచ్చి మాట్లాడుతుంటే ఏదో తెలియని పాశం మెడని పూలదండలా చుట్టుకుంటున్న భావన. ఎవరామె? తనతో ఏం మాట్లాడాలనుకుంది!

గాలికి చెదురుతున్న జుట్టు పదే, పదే పైకి తోసుకుంటూ, లేత చెక్కిళ్లు పాలరాయి పలకల్లా సూర్యకాంతిలో నున్నగా మెరుస్తూ, అందమైన శిల్పానికి ప్రాణం పోసినట్టు సన్నగా, పొడుగ్గా ఎంతో అధునాతనంగా ఉన్న అమ్మాయి. పిల్లగాలికి కదులుతున్న నైలాన్ తెరలతో దాగుడుమూతలాడుతూ, తెలిమబ్బులను తొలగించుకుంటూ ఉదయిస్తున్న

చంద్రబింబంలా, అతి జాగ్రత్తగా కప్పిన ఆకుల మధ్య నుంచి విచ్చుకుంటున్న చంపకంలా సుగంధ పరిమళాలు మోసుకొస్తూ, మూసుకున్న రెప్పలను తప్పించుకుంటూ మెత్తని అడుగుల శబ్దం.. ఒక్కసారిగా త్రుళ్ళిపడి లేచాడు.

చిత్రంలో దేవత కళ్ళు నవ్వినట్టు అనిపించింది. ఆ పెదవులు ఏదో చెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్టు అరవిచ్చిన మందారాలలా కదిలాయి. ఆ నవ్వు.. ఆ నవ్వు కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ఏవో జ్ఞాపకాలు.. పరిచితమైన నవ్వు.. ప్రశాంతంగా పారుతున్న నదిలో గుప్పెడు గులకరాళ్ళు పోసినట్టు చిన్న, చిన్న అలలు నిద్రించిన స్మృతులను చెదరగొడుతున్నట్టు.

“నువ్వేనా !? నిజంగా నువ్వేనా.. నా చిత్రాలలోంచి చైతన్య దీపికవై నడచివచ్చావా! ఎంత అదృష్టవంతుడిని!” గబుక్కున లేవబోయి మంచం పక్కనే ఉన్న కాబినెట్ కాలికి తగిలి తూలిపడబోయి నిలదొక్కుకుని తలతిప్పి చిత్రం వైపు చూశాడు.. అర్పణ అనే అక్షరాలు ఫక్కున నవ్వాయి.

నిలువునా నీరసం ఆవహించింది. నిస్సత్తువగా మంచం మీద వాలిపోయాడు. అసహనంగా అటూ, ఇటూ దొర్లి కొద్దిసేపట్లోనే గాఢ నిద్రలోకి జారాడు.

★★★

ఆనందనగర్లోని రెండంతస్తుల భవనం.. ఒక అంతస్తులో “ఎస్” ఛానెల్ కి సంబంధించిన అడ్మినిస్ట్రేషన్ ఆఫీస్, రెండో అంతస్తులో స్టూడియో.

మెరూన్ కలర్ చుడీదార్ మీద నలుపు రంగు గీతలు, అందంగా కట్ చేసి భుజాల మీద వదిలేసిన జుట్టు, చెవుల నుంచి మెడ మీదకి పడుతున్న పొడుగాటి బ్లాక్ మెటల్ హ్యాంగింగ్స్.. రెండు చేతులకి మణికట్టు నుంచి మధ్యలో దాకా రంగు, రంగుల ఫ్యాన్సీ గాజులు, మెరూన్ కలర్ లిప్ స్టిక్.. మెడలో బ్లాక్ మెటల్ కాసులపేరు డిజైన్ ఉన్న వెడల్పాటి నెక్లెస్.

వర్మ గదికి ఉన్న గ్లాస్ డోర్ తెరుచుకుని లోపల అడుగుపెట్టింది మేఘ.

“సర్ ! అయాం రెడీ. తేజ గారు కూడా పది నిమిషాల్లో బయలుదేరుతున్నాను అని చెప్పారు. ఒకసారి నా క్వశ్చన్ పేపర్ చదువుతాను వింటారా.. ఇంకా ఏమన్నా అడిషనల్ గా ఉంటే ఆడ్ చెయ్యచ్చు.”

వర్మ ఆమె వైపు ఒకసారి చూసి తల దించుకుని టేబల్ మీద ఉన్న ఫైల్ లోకి చూస్తూ అన్నాడు.

“మేఘా! నువ్వు చేస్తున్న ప్రోగ్రామ్ ఏమిటి? “

మేఘకి ఆ ప్రశ్న ఆయన ఎందుకు అడుగుతున్నాడో అర్థం కాలేదు.. అయోమయంగా చూస్తూ మెల్లగా అంది.. “ మహాతేజ గారి ఇంటర్వ్యూ ..”

" కేవలం ఇంటర్వ్యూ కాదు.. archives లో భద్రపరచే అమూల్యమైన డాక్యుమెంటరీ అవునా !'

"ఎస్ సర్" నాలుక తడారిపోయినట్టు అనిపించింది.

" సో ! ఈ ప్రోగ్రామ్ లో నువ్వు చాలా కవర్ చేయాలి.. నీ ప్రశ్న షార్ట్ అయి ఉండచ్చు.. దానికి ఆయన సమాధానం పెద్దగా ఉంటుంది. ఉదాహరణకి మీ బాల్యం, విద్యాభ్యాసం చెప్పండి అంటావు.. నీ ప్రశ్న చిన్నదే కదా !

"అవును సర్!"

"దానికి ఆయన చాలా చెప్పాలి.. ఆయన తన బాల్యం గురించి చెప్పేటప్పుడు వాళ్ళ పేరెంట్స్ ఫోటోస్, ఆయన స్కూల్ యూనిఫాం లో ఉన్న ఫోటోస్ ఎట్ సెట్రా చూపిస్తాము. అలాగే నిన్న టీం అందరూ వెళ్ళి ఆయన పెయింటింగ్స్ వీడియో తీసుకుని వచ్చారు. అది పది నిమిషాలు ఉంటుందా ! "

తలూపింది."అలాంటప్పుడు నువ్వు కనిపించే సమయం ఎంత ఉంటుంది ? "

మేఘ మాట్లాడలేదు. వర్మ రివాల్వింగ్ చెయిర్ లో వెనక్కి వాలి అన్నాడు. "మేఘా ! నీకు తెలుసు మన ఛానెల్ అన్ని ఛానెల్స్ లాంటిది కాదు. అభూత కల్పనలు, అరాచకీయ వార్తలు మనము ప్రసారం చేయము. వాస్తవాలను మాత్రమే మనము ప్రసారం చేస్తాము. ముఖ్యంగా ఇలాంటి ప్రముఖుల పరిచయ కార్యక్రమాలు మన ఛానెల్ చేసినట్టు ఇంక ఏ ఛానెల్ చేయదు. సెలెబ్రిటి అంటే గ్లామర్ ప్రపంచంలో ఉన్న వాళ్ళే అనుకునే అజ్ఞానం కాదు మనది. గ్లామరు కన్నా ప్రతిభను గుర్తించి గౌరవించే ఛానెల్.. అభూత కల్పనల కన్నా వాస్తవాలను మాత్రమే హుందాగా ప్రసారం చేసే ఛానెల్. కొన్ని విలువలకు కట్టుబడిన ఛానెల్.. ఇందులో యాంకర్ గా నీకు మంచి పేరు ఉంది. చక్కటి తెలుగు మాట్లాడతావు, చక్కటి డిక్షన్ ఉంది నీకు. దానితో పాటు మధురమైన స్వరం ఉంది. అంతకన్నా స్నేహపూర్వకంగా మృదువుగా నవ్వుతావు. నీ మేకప్ నీ ప్రతిభను డామినేట్ చేయకూడదు. ఇప్పుడు నువ్వు చేస్తున్న కార్యక్రమం ఎంతో హుందా అయినది. ఈ కార్యక్రమానికి ఇంత గ్లామరస్ గా తయారవడం అవసరమా! ఇదేమి ఫ్యాషన్ షో కాదు కదా! యాంకర్ లేదా ఒక నటికి తన అందం మీద conscious ఎంత తక్కువ ఉంటే అంత టాలెంట్ చూపించవచ్చు.   తన అందం మీద, గ్లామర్ మీదా ఎప్పుడైతే ఫోకస్ పెడతావో there you are failed.. ఫోకస్ నీవు చేస్తున్న కార్యక్రమం మీద ఉండాలి. ప్రేక్షకులు నీ ఇయర్ రింగ్స్ మీదా, నీ డ్రెస్ మీదా, నీ లిప్ స్టిక్ మీదా ఫోకస్ పెడితే నీ ముందు కూర్చున్న పెద్ద మనిషి ఏం చెబుతున్నాడో వాళ్ళకి అర్థం కాదు.. నీకు చాలా ఫోన్ కాల్స్ వస్తాయి.. వందల whatsapp మేసేజెస్ వస్తాయి. ఫేస్ బుక్ లో, ట్విటర్ లో వేల లైకులు, కామెంట్స్ వస్తాయి.. కానీ అవన్నీ నీ ప్రతిభను గుర్తించినవి కావు. నీ అందాన్ని, నీ అలంకరణ ని గుర్తించేవి. I think you catch my point."

మేఘ మొహం పాలిపోయింది. తేజ అంగీకారం తెలుపగానే, నిన్న సాయంత్రం మాల్ కి వెళ్ళి మంచి డ్రెస్, దానికి తగిన యాక్సెసరీస్ కొనుక్కుంది. ఈ డ్రస్ చూసి అందరూ అద్భుతమైన selection అని అంటుంటే మురిసిపోయింది. మహాతేజ అనే గొప్ప చిత్రకారుడిని, ఎవరికీ తొందరగా ఇంటర్వ్యూ లు ఇవ్వని ఆ అపురూపమైన కళాకారుడిని ఇంటర్వ్యూ చేయడం అంటే అది ఒక గొప్ప అవకాశంగా భావించి ప్రత్యేకంగా ఉండాలని జాగ్రత్తగా తయారైంది. ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.. గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి గ్రీన్ రూమ్ లోకి వెళ్ళిపోయింది. వర్మ ఆమె వెళ్ళిన వైపు చూస్తూ " అమ్మాయిలని సున్నితంగా హ్యాండిల్ చేయాలి. మీడియా అంటే కేవలం గ్లామర్ ప్రదర్శన కాదు, జ్ఞానాన్ని కూడా ప్రదర్శించ వచ్చు అనే భావన వీళ్ళల్లో కలిగిస్తే తాను సక్సెస్ అయినట్టే అనుకున్నాడు.

తేజ కారు " ఎస్ " ఛానెల్ అని అర్ధ చంద్రాకారంలో ఉన్న బోర్డ్ కింద నుంచి గేటు లోపలకి దూసుకుని వచ్చింది. ఎంట్రన్స్ ముందు కారు ఆగగానే తేజ దిగాడు. అప్పటికే కింద రిసెప్షన్ లో కూర్చుని అతని కోసం ఎదురుచూస్తున్న ఒక యువకుడు గ్లాస్ డోర్ తెరుచుకుని ఉత్సాహంగా తేజ దగ్గరగా వెళ్లి షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చి " వెల్కమ్ సర్... రండి.. మీకోసమే ఎదురుచూస్తున్నాం " అంటూ ఎంతో మర్యాదగా లోపలికి తీసుకుని వెళ్ళాడు.

లిఫ్ట్ వైపు వెళ్తున్న అతనిని వారించి మెట్ల వైపు నడిచాడు తేజ. మార్బల్ ఫ్లోర్, స్టీల్ రైలింగ్.. మెట్టు, మెట్టు కి ఇత్తడి కుండీల్లో రక,రకాల క్రోటన్స్. మెట్లు నింపాదిగా ఎక్కుతూ పరిసరాలు పరికించాడు. ఎక్కడ చూసినా పరిశుభ్రతకి చిరునామాగా ఉంది. వెతికినా మచ్చ కనపడని గోడలు లైట్ల వెలుగులో మెరిసిపోతున్నాయి.

బలంగా ఉన్న తలుపు తోసి హ్యాండిల్ పట్టుకుని "ప్లీజ్ రండి సర్" అన్నాడు ఆ యువకుడు..

రికార్డింగ్ స్టూడియో.. ఎ.సి చల్లదనం హాయిగా తాకింది.. చల్లదనంతో పాటు మంచి రూమ్ స్ప్రే పరిమళం నాసికాపుటాలను సోకింది. అప్పటికే అక్కడ మేకప్ తో యాంకర్... రెండు కెమెరాలు సెట్ చేసుకుని కెమెరా మెన్, మరి కొందరు టెక్నికల్ స్టాఫ్ అధునాతన సాంకేతిక పరికరాలతో సిద్ధంగా కూర్చున్నారు. తేజాని చూడగానే అందరూ మర్యాదపూర్వకంగా లేచి నమస్కరించారు.

ప్రతి నమస్కారం చేసి యాంకర్ వైపు చూశాడు. లేచి నిలబడి నమస్కరించింది " నా పేరు మేఘ " అంది.

తేజ చిరునవ్వు నవ్వాడు. చురుకైన అతని కళ్ళు లేత రంగు ఆధునిక దుస్తుల్లో నిరాడంబరంగా, నిరాభరణంగా ఉన్న మేఘని ప్రశంసాపూర్వకంగా చూశాయి. ఆ ప్రశంస గమనించిన మేఘ మనసు ఆనందంగా నర్తించింది.

"కూర్చోండి సర్ !" కెమెరా లకి ఎదురుగా ఎదురెదురుగా ఉన్న సోఫాలు.. ఒక దాంట్లో మేఘా, ఆమె ఎదురు సోఫాలో తేజ. వాళ్ళిద్దరి మధ్యా రెండు ఏనుగులు మోస్తున్న గాజు టీ పాయ్.. దాని మీద అందమైన ఫ్లవర్ బొకే.

వర్మ వచ్చాడు. తేజకీ షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చి “ వెల్కమ్ టు అవర్ చానెల్ సర్’ అంటూ మేఘ వైపు తిరిగి సైగ చేసి దగ్గరగా పిలిచాడు. బొకే తీసి ఆమెని కూడా ఒక వైపు పట్టుకోమని తేజ చేతికి ఆ బొకే అందించాడు. మేఘ కళ్ళల్లో లిప్త పాటు మెరిసిన ఆనందం అతని దృష్టిని దాటి పోలేదు.

“మేఘా ! ఆర్ యు ఓకే” అడిగాడు.

“ఎస్ సర్ ! “

“గుడ్!” తేజ వైపు తిరిగి “కాఫీ తీసుకున్నాక స్టార్ట్ చేద్దాం” అన్నాడు. బాయ్ తెల్లటి కప్పుల్లో కాఫీ తెచ్చాడు. కేవలం తేజకే కాక అక్కడున్న యూనిట్ సభ్యులందరికీ కాఫీ ఇచ్చాడు బాయ్. మేఘ తేజ సిప్ చేసిందాకా ఆగి తాగసాగింది.

వర్మ తేజతో మాట్లాడుతూ “ మీరు కంఫర్టబుల్ గా ఫీల్ అవండి సర్.. మాకు తొందర ఏమి లేదు. రోజుకి పది కార్యక్రమాలు చేస్తాము, పది గంటలు.. మధ్య, మధ్యలో రిలీఫ్ కోసం మంచి సినిమా పాటలు పెడతాము. రోజులో అరగంట చొప్పున నాలుగు సార్లు న్యూస్ ఉంటుంది. ఇది మీ డాక్యుమెంటరీ. మేము కేటాయించుకున్న సమయం రెండు గంటలు.. ఎక్కువైనా పర్లేదు. టైమ్ అయిపోతుంది అని మీరు అనుకోవద్దు. మీకు ఏది షేర్ చేయాలి అనిపిస్తే అది చేయండి. నో లిమిటేషన్స్. ఓ కే! థాంక్ యు.. మేఘా! గెట్ రెడీ “ అని మరోసారి తేజకీ షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాడు వర్మ.

ఇద్దరు కెమెరామెన్   పోసిషన్ చూసుకున్నారు.. బొటన వేలు చూపించి ఓకే అన్నారు మేఘతో. అసిస్టెంట్ వచ్చి కార్డ్ లెస్ మైక్ తేజ షర్టు కాలర్ కి ఫిక్స్ చేసాడు. మేకప్ మాన్ వచ్చి “ సర్ టచ్ అప్ చేయమంటారా!” అడిగాడు.

“నో” చిరునవ్వుతో అన్నాడు తేజ. మేఘ దగ్గరకు వెళ్ళాడు మేకప్ మాన్. వద్దు అన్నట్టు చేయి అడ్డు పెట్టింది మేఘ. ప్రతి ఐదు నిమిషాలకు టచ్ అప్ అని అరిచే మేఘ వద్దు అనడం ఆశ్చర్యంగా అనిపించింది అతనికి. ప్రశ్నార్ధకంగా ఆమె వైపు చూశాడు. మేఘ అతన్ని చూడలేదు.

“ సర్! స్టార్ట్ చేద్దామా?” తేజని అడిగింది . మేకప్ మాన్ అక్కడ నుంచి దూరం వెళ్ళిపోయాడు.

“ ఎస్” అన్నాడు తేజ…

హెడ్ ఫోన్స్ పెట్టుకున్న ప్రోగ్రాం హెడ్ ఏవో సంకేతాలు ఇచ్చాడు.. కెమెరామాన్ “ స్టార్ట్” అన్నాడు..

మేఘ మొహం నిండా నవ్వు పులుముకుని " హాయ్ నమస్తే! వెల్కమ్ టు అవర్ ఎస్ ఛానెల్. జాతిరత్నాలు కార్యక్రమానికి స్వాగతం... ఈనాటి మన కార్యక్రమంలో సుప్రసిద్ధ చిత్రకారుడు, అనేక జాతీయ బహుమతులు అందుకుని ఇటీవలే అత్యంత ప్రతిష్టాత్మకమైన మరో జాతీయ పురస్కారం అందుకున్న మహాతేజ గారు మన స్టూడియో కి విచ్చేశారు.. వారు మన అందరితో చిత్రకారుడిగా తన అనుభవాలు పంచుకుంటారు " అంటూ పరిచయ వాక్యాలు చెప్పి, తేజ వైపు తిరిగి " నమస్కారం సర్.." అంది.

"నమస్తే" అందరికీ తేజ చేతులు జోడించాడు.

" సర్ ముందుగా మీకు అభినందనలు తెలియచేస్తున్నాను. మీకు అనేక బహుమతులు, పురస్కారాలు వచ్చి ఉంటాయి కదా.. ఇప్పుడు పొందిన జాతీయ పురస్కారం పట్ల మీ స్పందన ఏమిటి?"

తేజ చిరునవ్వు నవ్వాడు. " మొదటిసారి బహుమతి వచ్చినపుడు ఎలా ఫీల్ ఆయానో ఇప్పుడు కూడా అలాగే ఫీల్ అవుతున్నాను. ఎప్పటికప్పుడు నన్ను నేను కొత్తగానే భావిస్తానమ్మా. ఇలాంటివి చాలా తీసుకున్నాను దీనిదేం ఉంది అని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. కొత్త పాఠం చదివిన తరవాత అందులోని సారం మాష్టారుకి ఎలా అయితే అప్పచెబుతామో, నేను నా అనుభవం ద్వారా లేదా ప్రముఖుల చిత్రాలు చూసి ప్రేరణ పొంది నేర్చుకున్న కొత్త, కొత్త పద్ధతులు అవలంబిస్తూ ఎప్పటికప్పుడు కొత్తగా స్ట్రోక్ నేర్చుకున్నట్టే ఫీల్ అవుతాను. "

" సర్! మీకు అసలు చిత్రకళ మీద ఆసక్తి ఎలా ఏర్పడింది? మీరు ఇంత గొప్ప చిత్రకారుడు అవడానికి కృషి ఎలాంటిది?"

" ప్రాక్టీస్.. ఏ విద్య అయినా సాధన మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. సాధనమున పనులు సమకూరు ధరలోన అని వేమన అన్నట్టు ప్రాక్టీస్ అనేది చాలా ముఖ్యమైనది. విద్య అయితే చదివి, చదివి బట్టీ పడతారు.. సంగీతం, నాట్యం, చిత్రకళ ఇలాంటివి ప్రాక్టీస్ చేస్తాము అంతే కదా!నేను గొప్ప చిత్రకారుడిని అని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు.. నేనింకా సాధించాల్సినది చాలా ఉంది."

"మీరింకా నేర్చుకునే దశలో ఉన్నానని ఒక ఇంటర్వ్యూ లో చెప్పారు. ఇంకా ఏం నేర్చుకుంటున్నారు? ఎవరి దగ్గర నేర్చుకుంటున్నారు?"

తేజ మందహాసం చేశాడు. " నా జీవితమే నాకో పెద్ద గురువు.. గడిచే ప్రతి క్షణం తిరగేసిన బతుకు పుస్తకంలోని ఒక పేజీ."

" సర్ ! మీరు వేసిన అన్ని చిత్రాల్లో మీకు బాగా నచ్చినదేది ?"

"ప్రతి చిన్న ఆర్ట్ విలువైనదే ఎందుకంటే అది కళాకారుడి హృదయం నుంచి ఉద్భవిస్తుంది కాబట్టి."

మేఘ నవ్వి " మీతో మాట్లాడుతూ ఉంటే నాక్కూడా ఒక మంచి పుస్తకం చదువుతున్నట్టే ఉంది. మీ బాల్యం, విద్యాభ్యాసం గురించి తెలుసుకునే ముందు మీ అభిమానులకు మీరు వేసిన కొన్ని చిత్రాలు వీడియో ప్లే చేస్తాను.. " అంది.

" అలాగే" చిరునవ్వుతో అన్నాడు.

కెమెరా మేఘ మీదకి ఫోకస్ చేశాడు. మేఘ చిరునవ్వుతో చెప్పసాగింది.

" ప్రముఖ చిత్రకారుడు, మహాతేజ గారితో పరిచయ కార్యక్రమం చూస్తున్నారు. సాధారణంగా మంచి పెయింటింగ్స్ చూడాలంటే చిత్రకళా ప్రదర్శనల్లో మాత్రమే చూస్తాము. అవి కూడా ప్రదర్శనకి పెట్టిన కొన్ని చిత్రాలు మాత్రమే. అలాగే మహాతేజ గారి చిత్రాలు అన్నీ, అందరూ చూడలేకపోవచ్చు. కొన్నైనా మా ప్రేక్షకులకి చూపించాలని వారి చిత్రాలను కొన్నిటిని వీడియో తీయడం జరిగింది. నిజానికి వారు వేసిన ప్రతి చిత్రం ఓ కళా ఖండం.. అందులోని భావం అనంతం. ఈ చిన్న వీడియో లో అంతులేని మహాసముద్రం లాంటి వారి ప్రతిభ చూపించాలి అనుకోడం కొండని అద్దంలో చూపించడం లాంటిదే! అయినా ఆ సాహసం చేస్తున్నాము. ఇప్పుడు వారి చిత్రాలు ఈ వీడియో లో చూడండి.

మానిటర్ లో చూస్తున్న వర్మ " శభాష్ " మేఘా! అనుకున్నాడు సంతృప్తిగా .

కొన్ని నిమిషాల పాటు ముందురోజు తేజ ఇంటికి వెళ్ళి తీసిన వీడియో ప్లే అయింది. అతను వేసిన బొమ్మలన్నీ పది సెకన్ల పాటు చూపిస్తూ సుమారు ఐదు నిమిషాలు ప్రెజంటేషన్ అయిన తరవాత మేఘ తిరిగి తన వ్యాఖ్యానం కొనసాగించింది.

"వెల్కమ్ బ్యాక్ టు జాతిరత్నాలు.. చూశారుగా! ఎప్పటికప్పుడు కొత్త, కొత్త ఆలోచనలతో కొత్త పద్ధతులతో ఎంతో సృజనాత్మకంగా అద్భుతమైన చిత్రాలు తన కుంచె ద్వారా చిత్రిస్తూ చిత్రకళ కి కొత్త సొబగులు దిద్దిన మహాతేజ గారు తాను నిత్య విద్యార్థిని అంటున్నారు. మరి ఇప్పుడు వారి బాల్యం, విద్యాభ్యాసం గురించి వారి మాటల్లోనే తెలుసుకుందామా !"

"సర్! మీరు ఏ వయసు నుంచి బొమ్మలు వేయడం ప్రారంభించారు. మీకు చిత్రకళ పట్ల ఆసక్తి కలగచేసిన వారు ఎవరు? మీరు వేసిన మొదటి బొమ్మ ఏది? "

తేజ కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా ఉండి మందహాసం చేసి అన్నాడు. " నాకు వయసు గుర్తు లేదు.. నా తల్లి,తండ్రులకు అసలు చిత్రకళ అనేది ఒకటి ఉందని తెలియదు.. ఇక నాలో స్ఫూర్తిని కలగచేసినది బహుశా ఆ దైవమే అనుకుంటా.

మేఘ సందేహిస్తూ అడిగింది. “ సర్ ! మీరు ఎక్కువగా చదువుకోలేదని ఒక మాగజైన్ కి మీరిచ్చిన ఇంటర్వ్యూ లో చదివాను. మీ బాల్యం, విద్యాభ్యాసం గురించి మీ అభిమానులు తెలుసుకోవాలి అనుకుంటున్నారు. చెప్తారా! మీ జన్మస్థలం ఏది? మీరు ఎక్కడ మీ ప్రాధమిక విద్య ప్రారంభించారు.”

“ ఎక్కువగా కాదు.. నేను అసలు చదువుకోలేదు . “

“ చదువుకోకుండానే ఇంత అద్భుతమైన చిత్రకారుడిగా ఎలా ఎదిగారు ?” ఆమె స్వరంలో విస్మయం

“ చదువుకి, కళకీ సంబంధం ఉందంటారా!“

మేఘ సమాధానం చెప్పలేదు. “అంటే! “ అంటూ ఆగిపోయింది.

తేజ చెప్పసాగాడు. “ అక్షరాలకి, గీతలకీ సంబంధం ఉంది. కానీ అక్షరాలు రాకముందే నేను బొమ్మలు వేశాను. కనీసం అక్షరం ని చూడను కూడా లేదు అప్పటికి. అయినా అ అక్షరంతో అమ్మాయి బొమ్మ గీకాను. అంకెలు తెలియకుండానే ఒకటో నెంబర్తో ముక్కు, మూడో నెంబర్ తో పెదాలు దిద్దాను. పలక మీద బలపంతో ఓంకారం దిద్దలేదు. కానీ తడిసిన ఇసకను బొమ్మలుగా మలచాను. “

మేఘ మొహంలో సంభ్రమాశ్చర్యాలు.. మొత్తం యూనిట్ సభ్యులు వర్మతో సహా నిశ్చేష్టులై వింటూ ఉండగా చెప్పసాగాడు తేజ.

“ నేను ఒక కళాకారుడిగా ఎదిగి కొంచెం పేరు, ప్రతిష్టలు సంపాదించిన దగ్గర నుంచీ చాలా పత్రికల వాళ్ళు నా గురించి వారి పత్రికల్లో రాశారు. నన్ను ఇంటర్వ్యూ చేశారు. నా వ్యక్తిగత విషయాలు తప్ప కళకు సంబంధించినవి ఏవైనా సరే అడగమని చెప్పేవాడిని. అలాగే రేడియోలో, ప్రైవేట్ ఛానెల్స్ లో కూడా నా జన్మ రహస్యం తెలుసుకోవాలని ఎందరో ప్రయత్నం చేశారు. నేను అవకాశం ఇవ్వలేదు. ఇప్పుడు నా వయసు యాభై నాలుగు. ఈ వయసులో నాకే ఒక్కసారి వెనక్కి తిరిగి నేను నడచి వచ్చిన దారి చూసుకోవాలని అనిపిస్తోంది. అంతే కాక నా జీవితం ఎవరికన్నా ఒక స్ఫూర్తిని ఇచ్చి జీవించడం నేర్పిస్తుందన్న ఆశతో ఈరోజు ఈ ఎస్ ఛానెల్ ముందు నా బ్రతుకు పుస్తకం తెరుస్తున్నాను.”

కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా ఏదో స్మరించుకుంటున్నట్టు ఆగాడు. మేఘతో సహా అందరూ ఊపిరి బిగబట్టి అతను చెప్పే విషయాలు వినడానికి ఉత్కంఠ గా ఎదురుచూడసాగారు.

తన ఇంట్లో టి వి లో అతని పరిచయ కార్యక్రమం అతి శ్రద్ధగా చూస్తున్న ఆహ్లాద టి వి వెనకాల గోడ మీద ఉన్న తల్లి ఫోటో వైపు చూసింది.

గబుక్కున సోఫాలోంచి లేచి ఆవిడ ఫోటో తీసుకుని వచ్చి తన పక్కనే సోఫాలో పెట్టింది.. ఆవిడ ఫోటో వైపు చూస్తూ “ అమ్మా! నువ్వు కూడా వినాలి కదా ఆయన గతం. విను.. జాగ్రత్తగా విను.. “ అనుకుంది మనసులో.

టి వి తెరమీద కనిపిస్తున్న తేజ చరిత్ర చెక్కిన శిల్పంలా కనిపించాడు.

మౌనంగా ఉన్న అతను తన దృష్టి కెమెరా మీద నిలిపాడు. అతని పెదవులు విచ్చుకున్నాయి. ఆహ్లాద ఆసక్తిగా చెవులు రిక్కించింది.

(కొనసాగింపు వచ్చే నెలలో)

COMMENTS